

Jaarverslag **CAMINO ANDERS BEKEKEN 2025**

Wandelen met een visuele beperking
Een pelgrimstocht naar Santiago de Compostela

De deelnemers van CAB25 bij de "start" in Camponayara. Ze staan zij aan zij voor een rustieke muur met houten balkon, elk met een grote rugzak voorzien van vliegers en schelpen, het symbool van de Camino de Santiago. Van links naar rechts: Severine, Jolanda, Nathalie, Joke, Nelly, Lisa, Angelique, Pelle, Sofie, Helga, Yvonne en Kim.

Inhoud

1.	Voorwoord	3
2.	CAB2025 van eerste stap tot laatste meters: sfeer in woord en beeld	4
3.	Een nieuw hoofdstuk voor Camino Anders Bekeken!	14
4.	In memoriam: Annemieke Oost	16
5.	Reünie 10 jaar Camino Anders Bekeken	17
6.	Financiële verantwoording	19
7.	Sofie, Severine en Ignace blikken terug	20
8.	Tot slot	21

1. Voorwoord

Het jaar 2025 is anders geëindigd dan we naar aanleiding van onze eerste vergadering in dit jaar hadden gedacht. Maar voor een stichting die "Anders Bekeken" heet, hoeft dat helemaal geen nadeel te zijn.

Aan het begin van het jaar waren we vol plannen: 2025 zou bijzonder worden! Niet alleen een nieuwe Camino Anders Bekeken, maar ook een groots reünieweekend om ons 10-jarig jubileum te vieren. Bovendien hadden we als bestuur besloten: na dit jaar stoppen we. Al jaren zetten we ons met hart en ziel in om deze pelgrimstocht mogelijk te maken. Het voelde goed om af te sluiten met een feestelijke viering.

Toen we dit nieuws deelden, klonken er veel stemmen: "Wat jammer dat het initiatief verdwijnt!" En alsof het zo moest zijn, meldden zich in april vier deelnemers van CAB24 met het aanbod om de stichting over te nemen. Na een aantal gesprekken was het na de zomer duidelijk: de kogel is door de kathedraal – de stichting blijft bestaan, met een nieuw bestuur! Later in dit verslag lees je daar meer over.

Helaas kende dit jaar ook verdrietig nieuws: het overlijden van Annemieke. Samen met Gert Jan was zij de initiatiefnemer van Camino Anders Bekeken. Zonder haar geen CAB. Nu is zij er niet meer. Verderop vind je een in memoriam.

In oktober van ons jubileumjaar, liep opnieuw een groep de laatste 200 kilometer naar Santiago de Compostela. Door twee gemiste jaren tijdens de coronapandemie was dit de achtste keer dat we op pad gingen. Voor bestuursleden Sofie en Severine was het de laatste keer dat zij meeliepen. In dit jaarverslag een impressie in beeld en woord van CAB25.

Kortom: 2025 was een jaar vol emoties, zoals we die ook kennen van de Camino – van jubel naar rouw, van viering naar weemoed.

Veel leesplezier met dit verslag van ons bewogen jaar!

Séverine Kas

Van links naar rechts: Nelly, Sofie en Severine zitten op de trap voor de kerk van Portomarin.

Bestuur Stichting Anders Bekeken

Sofie Mangnus
Ignace Suy
Séverine Kas

Projectorganisatie CAB25

Séverine Kas
Sofie Mangnus
Nelly de Leeuw – van Weenen

Ook danken wij: Joost, Willemijn, Machteld en Remco e.v.a. die ons steunen!

2. CAB2025 van eerste stap tot laatste meters: sfeer in woord en beeld

De eerste stap van de Camino begint niet in Spanje, maar thuis – met het schrijven van een motivatiebrief. Daar wordt het zaadje geplant. Tijdens het oefenweekend in het oude klooster van Biezenmortel komt de groep voor het eerst samen. Het voelt meteen vertrouwd: verhalen worden gedeeld, wandelbeugels uitgeprobeerd, en de eerste lach klinkt al op de kloostergangen. Hier is het zaadje van het teamgevoel geplant.

In oktober is het zover. De eerste dagen in Spanje zijn een cadeautje: zonovergoten, bijna zomers, terwijl de wijngaarden in warme herfstkleuren schitteren. We lopen, praten, zingen – en soms genieten we gewoon van de stilte.

Dan, op dag twee is het schrikken: een buddy komt ongelukkig ten val en moet haar tocht beëindigen.

Het is even slikken voor haar en iedereen, maar samen vinden we een oplossing. We besluiten in wisselende drietallen te lopen. Onbedoeld levert dat prachtige momenten op: diepere gesprekken tussen slechtziende wandelaars, nieuwe verbindingen, en soms juist de rust om even achter een duo te lopen en in je eigen bubbel te zijn.

Week één is zon, warmte en ruimte.

Week twee brengt regen en miezer en wat drukkere omgeving, maar ook een andere schoonheid: het ritme van stappen in de stilte van eucalyptusbossen, het lachen om dampende poncho's, en het besef dat we samen alles aankunnen.

Van de eerste motivatiebrief tot de laatste danspasjes op het plein van Santiago de Compostela.

De deelnemers hebben uitgebreide reisverslagen geschreven. Hun woorden zijn samengevat en enkele quotes toegevoegd.

Wat volgt is een beknopte sfeerimpressie in beelden en woorden. De foto's hebben geen alternatieve teksten. De beeldbeschrijving is als onderschrift toegevoegd zodat deze voor iedereen leesbaar is.

De eerste groepsfoto gemaakt tijdens het oefenweekend in Biezenmortel. De deelnemers hadden net gewandeld in de Loonse en Drunense duinen en de eerste kennismaking gehad. Staand van links naar rechts: Nelly, Pelle, Yvonne, Severine, Nathalie, Sofie, Helga, Jolanda. Hurkend op de voorgrond: Joke, Kim en Angelique.

Wandeldag 1 in Spanje: een groep wandelaars staat op een zonnig bergpad, omringd door glooiende heuvels en kleurrijke druivenranken, met een helderblauwe lucht vol witte wolken boven hen. Van links naar rechts: Nathalie, Jolanda, Lisa, Helga en Kim

Een vergezicht met twee wandelaars in de verte. Ze lopen over een smal pad langs een heuvelrug, met uitgestrekte groene valleien met wijnranken en kronkelende paden in de verte onder zowel knetterende hoogspanningskabels als een blauwe lucht met witte wolkjes.

Op de dag van de witte stok (15 oktober) poseren vier wandelaars in dezelfde pose als het meterhoge pelgrimsbeeld bij Alto de San Roque. De wandelaars houden alle vier hun witte taststok vast en een hand op het hoofd, net als het beeld. Van links naar rechts: Pelle, Nelly, Nathalie en Severine.

Het team van CAB25 zit aan een houten picknicktafel onder rieten parasols, terwijl de avondzon een warme gloed over het landelijke terras werpt. Het pelgrims menu van de herberg wordt hier genuttigd en 's avonds zingen ze gezamenlijk het lieflijke Franse slaaplied Bonne Soir.

Op de ochtend dat Joke jarig is heeft de rest van het team een verjaarsdag slinger gemaakt van waslijnen en kleurrijke (schone) was. Tussen de stapelbedden zingen ze verjaardagsliedjes.

De foto toont drie wandelaars op een modderig bospad, omringd door hoge bomen met groene bladeren en herfstige varens. Ze dragen grote rugzakken met hoezen tegen de regen en stevige wandelschoenen. Het voorste duo, Nelly en Sofie loopt met een beugeltje. Lisa loopt achter hen met een wandelstok. Op de voorgrond ligt een grote plas water waarin zij drieën én de bomen en lucht weerspiegeld worden.

Een actiefoto! Een groep wandelaars die een oversteek maakt over smalle stapstenen in een (ondiepe) beek in een dichtbegroeid bos. De grond is nat en modderig, en het water weerspiegelt de bomen en de kleurrijke regenponcho's van de wandelaars. Buddy Angelique loopt voorop en houdt het beugeltje iets naar achter, zodat Pelle in haar voetsporen over de smalle stapsteen de beek kan oversteken. Achter hen loopt Lisa. Nelly heeft de oversteek al gemaakt en kijkt toe.

Groepsfoto bij aankomst op plaza Obradoiro. De pelgrims van CAB25 staan en hurken naast elkaar en steken enthousiast hun armen in de lucht. Voor hen liggen hun kleurrijke rugzakken en wandelstokken in een kring. De felgekleurde T-shirts en de cirkel van rugzakken benadrukken het gevoel van saamhorigheid en trots. Staand van links naar rechts: Nelly, Nathalie, Pelle, Lisa, Angelique en Helga. Hurkend op de voorgrond: Yvonne, Joke, Severine, Jolanda en Sofie.

Helga, wandelaar

Ik vond het bijzonder om elke dag met bepakking van plek naar plek te trekken. Ik genoot van de afwisseling tussen stilte, gesprekken en het delen van indrukken met mijn buddy. De aankomst in Santiago was een hoogtepunt, waarin het gezamenlijke gevoel centraal stond. Voor mij was het een goed georganiseerde reis vol mooie ervaringen.

Citaat:

"Kortom, heel mooie ervaringen om mee te nemen." Helga

Jolanda, buddy

Voor mij was de Camino een persoonlijke uitdaging na een burn-out. Ik leerde opnieuw vertrouwen op mezelf en anderen. Het buddy-zijn gaf mij respect voor de veerkracht van slechtziende deelnemers. Ik vond het bijzonder hoe we als groep een hechte eenheid werden door luisteren, samen beslissen en elkaar door moeilijke momenten helpen.

Citaat:

"We hebben het samen beleefd en ik ben gegroeid in wie ik ben en wie ik mag zijn." Jolanda

Nathalie, wandelaar

Ik twijfelde aanvankelijk of ik fysiek en mentaal de uitdaging aankon, maar vond kracht in mijn voorbereiding en de steun van de groep. Onderweg ontdekte ik mijn veerkracht, genoot van natuur, stilte en zangmomenten, en leerde loslaten. De Camino bracht mij rust en het besef dat zorgen vooraf zinloos zijn.

Citaat:

"Allereerst: dat ik veel veerkrachtiger ben dan ik zelf denk, zowel fysiek als mentaal."
Nathalie

Lisa, wandelaar

Voor mij was de Camino een kans om dichterbij mezelf te komen na een moeilijke periode. Ik vond rust in het ritme van wandelen en leerde mijn grenzen voelen en communiceren. De natuur en het eenvoudige leven gaven mij ontspanning en zelfvertrouwen. De aankomst in Santiago was overweldigend, maar ik voelde me trots en vervuld.

Citaat:

"Mijn hoofd werd rustig. Zo rustig had ik het in jaren niet meer ervaren." Lisa

Pelle

Ik twijfelde aanvankelijk over groepsreizen, maar vond de ervaring verrijkend. Ik waardeerde het buddy-systeem, de variatie in overnachtingen en het groepsgevoel. De Camino gaf mij vertrouwen in mezelf en in anderen. Ik kijk terug op een positieve, goed georganiseerde reis vol bijzondere momenten.

Citaat:

"De Camino heeft mij ook weer gesterkt in het vertrouwen dat ik in mezelf heb." Pelle

Yvonne

Voor mij was dit mijn eerste lange wandelvakantie. Ik genoot van het buiten zijn, de eenvoud en het leven in het moment. Het buddy-zijn vroeg energie en oplettendheid, maar gaf mij diepe waardering voor de veerkracht van slechtienden. De Camino werd voor mij een bubbel van verbondenheid en schoonheid.

Citaat:

"Van een groep mensen een echt team worden, hoe mooi is dat." Yvonne

Joke

In november 2024 stuurde ik een mail naar de stichting: ik wilde me aanmelden als buddy. Wat een mooi initiatief!

Het oefenweekend in Biezenmortel was mijn eerste echte kennismaking. Hoe ontmoet je iemand die blind of slechtiend is? Heel gewoon eigenlijk – het voelde meteen goed.

Tijdens het oefenen ontdekte ik hoe soepel het lopen met een wandelbeugel gaat. Ik had verwacht dat het ingewikkeld zou zijn, maar het ging verrassend makkelijk. Vanaf dat moment wist ik: dit wordt bijzonder. En dat werd het ook. De Camino bracht zoveel mooie momenten: samen zingen, lachen, diepe gesprekken, en soms gewoon stil genieten van het pad. Voor mij draait het om verbinding – en dat heb ik onderweg echt gevoeld.

Citaat

"In verbinding met de ander kom je in verbinding met jezelf." Joke

Angelique

De Camino is een tocht waarin je je opnieuw bewust wordt van alles wat je waarneemt: zien, horen, ruiken, proeven en voelen.

Mijn verwachting vooraf was eenvoudig: genieten van het simpele, van de kleine dingen die je in het dagelijks leven vaak over het hoofd ziet, loslaten, nieuwsgierig zijn naar de ander, een open blik houden, en vooral oog hebben voor elkaar om deze reis samen te beleven.

Het woord dat steeds bij me terugkomt is: dankbaarheid.

Citaten:

“Het samen eten op de heuveltop bij Paradela met de ondergaande zon, ieder in zijn element en het zingen van bon soir, was voor mij misschien wel het meest intieme moment van de hele reis.”

“Maar de afsluiting in Santiago – dansend op het plein, waar we aan het einde van de avond toevallig weer allemaal samenkwamen – was net zo memorabel.” Angelique

Nelly

Ik werd onverwacht gevraagd om mee te gaan als ‘stagiair’ vanuit het nieuwe bestuur. Dat voelde als een prachtige kans. De eerste dagen waren intensief door organisatorische taken en een moeilijke situatie toen een buddy uitviel. Daarna heb ik genoten van de harmonie, zorg voor elkaar, humor en muziek. Het lopen in drietallen gaf mij waardevolle gesprekken met andere slechtzienden. De aankomst in Santiago was indrukwekkend en bevestigde mijn betrokkenheid bij de stichting.

Citaat:

"Ik heb echt gevoeld dat jullie mij het vertrouwen gaven om mee te doen, en zo ook ervaring op te kunnen doen (voor het nieuwe bestuur red.)." Nelly

3. Een nieuw hoofdstuk voor Camino Anders Bekeken!

In januari 2025 besloot het bestuur na tien prachtige jaren om te stoppen met de stichting. Dit jubileumjaar zou een feestelijke afsluiting worden: een laatste pelgrimstocht én een warme wandelreünie in Nederland met oud-deelnemers. Zo kon het mooi afgesloten worden.

Maar toen kwam er onverwacht goed nieuws. In april kregen we een bericht van oud-deelnemers van CAB24: “Mogen wij de stichting voortzetten?” Dat raakte ons. Er volgden inspirerende gesprekken en in augustus stonden we samen – oud en nieuw bestuur – stil bij wat ons drijft. Met procesbegeleider Floor doken we in de kernwaarden: gelijkwaardigheid, leven in het hier en nu, en blindelings vertrouwen. Hoe vertaal je dat naar de toekomst? Met concrete vragen als: Waar kijk je naar uit? Welke zorgen heb je? Welke tips geef je mee?

Het werd een dag vol energie en verbinding. Aan het einde proostten we met bubbels op een sprankelend vervolg van Camino Anders Bekeken. Het voelde zó goed!

In oktober liep Nelly van het nieuwe bestuur mee tijdens de pelgrimstocht in Spanje. Samen met Sofie en Severine nam zij de organisatie ter plekke op zich. Een overdracht in de praktijk – want sommige dingen moet je niet alleen bespreken, maar beleven. Dat maakt het echt.

De reünie in november in Soest was het slotstuk. Een informele overdracht met symboliek: twaalf paspoorten en een nieuwe schelp die klaar is voor nieuwe verhalen. Het nieuwe bestuur zette ons in het zonnetje met een prachtige tegel, bedrukt met foto's en de spreuk: "¿Qué te llevas del Camino (desde otra perspectiva)?" – Wat neem jij (anders bekeken) mee naar huis van de Camino?

Het voelt goed om dit mooie initiatief, dat in tien jaar uitgroeide tot een volwaardig project, over te dragen.

We kijken met trots terug – en met vertrouwen vooruit.

Van links naar rechts: Anneke, Ignace, Sofie, Rob, Severine, Marion, Nelly op een terras. Ze heffen glazen met cava voor een gezamenlijke toast, omringd door groene struiken en een ontspannen buitensfeer.

4. In memoriam: Annemieke Oost

18 mei 1978 – 30 augustus 2025

Zonder Annemieke was er geen Camino Anders Bekeken. Het begon met één vraag:

“Denk je dat ik de Camino zou kunnen lopen?”

Die vraag werd het begin van een bijzonder avontuur. Samen met Gert Jan groeide het idee uit tot een project, en nog datzelfde jaar liep een groep slechtziende wandelaars 225 kilometer naar Santiago de Compostela. Wat begon als een droom, werd een stichting die al tien jaar lang met blindelings vertrouwen op pad gaat.

Annemieke was scherp en analytisch, met humor en een open blik voor avontuur. Vasthoudend en eigenzinnig, soms met wrijving, maar altijd met het doel om iets moois neer te zetten. Haar kracht, kwetsbaarheid en betrokkenheid hebben het fundament gelegd voor wat Camino Anders Bekeken is geworden.

Na dat eerste jaar stapte zij uit de stichting en stortte zich met volle energie op nieuwe avonturen. Ze leefde intens, altijd op zoek naar beleving en betekenis. Tegelijkertijd bracht haar visuele beperking ook momenten van frustratie en verdriet – een levend verlies met een continu aanwezig gevoel van leegte.

Nu, tien jaar later, heeft Annemieke er zelf voor gekozen om alleen op reis te gaan. Het bericht kwam onverwacht en voelt onwerkelijk. Met verdriet, maar ook met dankbaarheid, kijken we terug. Jouw vraag blijft voor altijd verbonden aan onze geschiedenis: *“Denk je dat ik de Camino zou kunnen lopen?”*

Het motto van Annemieke leeft voort in de essentie van Camino Anders Bekeken:

“Het meest essentiële zie je niet met je ogen, maar met je hart.”

(Uit Le Petit Prince – Antoine de Saint-Exupéry)

[In landelijk dagblad trouw van 29 september 2025 verscheen dit uitgebreide artikel over het leven van Annemieke.](#)

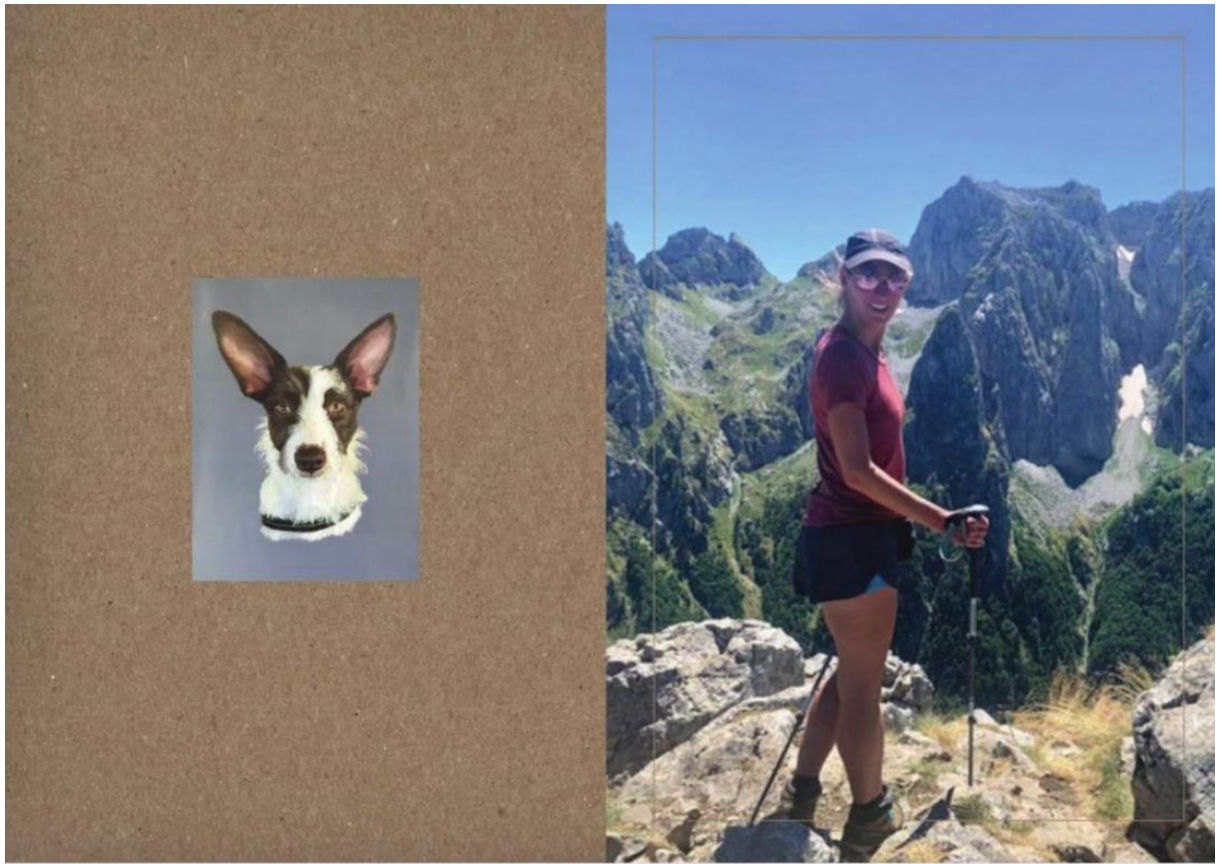

Foto van de rouwkaart: rechts staat Annemiek op een rotsachtige bergtop met wandelstokken, omringd door imposante groene bergen en scherpe pieken onder een zonnige hemel en helderblauwe lucht. Ze kijkt achterom in de lens van de camera. Links een close up foto van haar hond.

5. Reünie 10 jaar Camino Anders Bekeken

Vijf jaar geleden vierden we ons eerste jubileum met een reünieweekend in de bossen bij Doorn. Dit keer kozen we voor de prachtige omgeving van Soest.

Oud-deelnemers Joost en Willemijn meldden zich aan als vrijwilligers voor de reüniecommissie – en wat hebben ze dat geweldig gedaan!

Op 15 en 16 november gingen we met een enthousiaste groep op pad. Zaterdag startten we bij station Hollandsche Rading en wandelden we naar de Stayokay in Soest. Zondag liepen we via een andere route terug. De voorspellingen waren nat en somber, maar de werkelijkheid? Twee dagen stralend wandelweer, met warme herfstkleuren als decor. Perfect om herinneringen op te halen, nieuwe verhalen te delen en samen te genieten.

's Avonds in de herberg was het gezellig borrelen. Tussen de gesprekken door vond een informele overdracht plaats van oud naar nieuw bestuur. Het nieuwe bestuur sprak een mooie wens uit: vanaf nu elk jaar een gezamenlijke wandeldag organiseren. Een prachtig vooruitzicht!

De foto toont een grote groep wandelaars, ongeveer vijf en dertig personen, verzameld op een terras in een bosrijke omgeving. Iedereen draagt outdoor- of wandelkleding, met rugzakken en stevige schoenen, alsof ze klaar zijn voor of net terugkomen van een tocht. De kleuren van de kleding zijn gevarieerd: veel aardetinten zoals groen, grijs en bruin, afgewisseld met opvallende tinten zoals rood, blauw en een felgele jas die direct in het oog springt. De achtergrond bestaat uit hoge bomen met kale takken, typisch voor een herfst- of vroege winterdag. Op de grond liggen bruine bladeren, en boven de groep hangen warme, ronde lampjes aan een snoer, wat een gezellige, bijna feestelijke sfeer geeft.

6. Financiële verantwoording

CAB 2025 is gefinancierd uit het restant van de bijdrage van fondsen die zij in 2024 hebben gedaan. Daarnaast zijn er meerdere individuele donaties ontvangen. De stichting maakt kosten die niet door de bijdrage van de deelnemers wordt gedekt. Zonder deze steun hadden we deze tocht niet kunnen organiseren. We zijn dan ook erg blij met het blindelings vertrouwen wat ons door de fondsen en donateurs geschonken werd. Dank aan iedereen die met zijn bijdrage deze editie mogelijk gemaakt heeft.

BEGROTING		
Reis-, verblijf- en onkosten	Begroot	Werkelijk
Vliegtickets AMSTERDAM - SANTIAGO retour (begroot 10 werkelijk 9 personen)	€ 2.500	€ 3.702
14 dagen accommodatie, 15 dagen eten en drinken á € 45,- /p.p. (9 personen)	€ 6.300	€ 6.075
Vervoer in Spanje	€ 800	€ 574
Onvoorzien	€ 600	€ 848
Reis- en verblijfskosten organisatie (begroot 2 werkelijk 3 personen)	€ 1.760	€ 3.307
Introductieweekend en presentatie dag	€ 1.500	€ 1.566
Totaal reis- en verblijfskosten	€ 13.460	€ 16.072
Projectkosten (voorbereiding, selectie, reiskosten)	€ 2.500	€ 2.374
Totaal projectkosten	€ 2.500	€ 2.374
Totale kosten CAB 2025	€ 15.960	€ 18.446
Eigen bijdrage deelnemers	€ 10.000	€ 10.260
Bijdrage fondsen en sponsors	€ 5.960	€ 8.186

De werkelijke kosten verschillen dit jaar substantieel ten opzichte van de begroting. In de begroting was uit gegaan van 2 deelnemers vanuit de organisatie. Door het uitvallen van een wandelaar net voor het oefenweekend en het feit dat bekend was dat de stichting zou worden voortgezet is Nelly voor een warme overdracht, toegevoegd aan de organisatie. Daarnaast waren de vliegtickets afgelopen jaar veel duurder dan begroot. De deelnemers hebben de helft van de extra kosten voor de vliegtickets op zich genomen en de stichting de andere helft. Tot slot is er door een administratieve fout, op het laatste moment een nieuw en helaas duur vliegticket voor 1 persoon extra betaald.

De financiële situatie van de stichting was toereikend voor de financiering van CAB 2025. De rekening wordt half januari overgedragen aan het nieuwe bestuur.

7. Sofie, Severine en Ignace blikken terug.

Terugblik Sofie

“Wat heeft 10 jaar Camino Anders Bekeken me persoonlijk veel gebracht. Ik heb zeven keer meegewandeld in zeven zeer verschillende en allemaal unieke edities. Ik heb vele mooie mensen ontmoet en er zijn bijzondere vriendschappen ontstaan. Mijn gezin heeft me ruimte gegeven om dit 10 jaar te doen en me persoonlijk zien groeien en genieten. Op mijn werk heb ik de ervaringen en aanpak van Stichting Anders Bekeken kunnen inzetten.

In januari 2025 voelde ik dat het rond was, nog 1 editie. Het overlijden van Annemieke raakte me diep. Haar vraag en initiatief heeft mij zoveel gebracht. Tijdens de laatste camino met CAB 2025 heb ik samen met Severine een kaarsje aangestoken voor Annemieke. We hebben met weemoed teruggekeken, herinneringen opgehaald en nieuwe herinneringen gemaakt. En bij aankomst in Santiago: Saudade. Een zachte, warme pijn door het besef dat iets geliefd voorbij is samen met dankbaarheid voor al het moois dat het heeft gebracht.”

Terugblik Severine:

“In 2015 zette ik mijn eerste stappen op een pad waarvan ik niet wist waar het heen zou leiden: Camino Anders Bekeken. Tot dan toe had ik nooit iets ondernomen met andere slechtzienden. En een langere wandelreis? Ook dat was nieuw voor mij. Wat ik wél wist, was dat ik anders wilde kijken naar mijn situatie. Mijn progressieve aandoening, het Ushersyndroom, voelde té bepalend. Het idee om doof én blind te worden was iets wat ik niet kon en niet wilde.

CAB2015 raakte me in mijn kern. De ontmoetingen met andere deelnemers waren spiegels: soms confronterend, soms zalvend. Ik ontdekte dat ik niet alleen was. Stap voor stap kwam er ruimte om vertrouwen terug te vinden – in mezelf én in anderen. Dat blij gevoel bleef nog lang na de camino aanwezig.

Toen Gert Jan mij en Sofie vroeg om deel te nemen aan het bestuur en jaarlijks een Camino te organiseren, wist ik opnieuw niet waar ik aan begon. Nu, tien jaar later, kijk ik terug op een periode die me enorm heeft verrijkt. Waardevolle vriendschappen, inzichten en het besef dat ‘anders bekijken’ niet alleen de naam van de stichting is, maar ook een levenshouding die me past. Ik kan inmiddels anders naar mijn aandoening kijken. Nog steeds wil ik niet doof en blind worden, maar er is meer vertrouwen – in mezelf en in de ander.

De spiegels van alle caminos die ik mocht organiseren en lopen, zijn samengevoegd tot een discobal vol schitteringen in alle kleuren van het spectrum.

Dankbaar is het woord dat steeds terugkomt: dankbaar voor het vertrouwen van deelnemers, voor de vriendschappen en voor het mogen doorleven van ons motto: “Het meest essentiële zie je niet met je ogen, maar met je hart.” – Antoine de Saint-Exupéry.”

Terugblik Ignace

“Het begon voor mij als vrijwilliger en ik heb een paar jaar erg veel plezier gehad met het regelen van deze tocht maar vooral met het wandelen met een leuke club mensen. Dat ga ik wel missen: de gezelligheid, de gesprekken, de pulpo a Feira, de natuur en de kilometers. Voor alle wandelaars na mij op die laatste 200km voor Santiago: geniet van elke stap!”

8. Tot slot

- 10 jaar Stichting Anders Bekeken
- 8 keer CAB
- 87 deelnemers
- 170 familieleden en vrienden
- 126 herbergen in Spanje
- 1652 Facebook volgers
- 1955 kilometers gelopen in Spanje

Met blindelings vertrouwen alleen kom je er niet.

Een project als dit kan alleen bestaan bij de gratie van de stappen van de deelnemers, het harde werken van de projectorganisatie, het doorzetten van het bestuur en de (financiële) steun van fondsen en sponsors.

We zijn iedereen dan ook dankbaar voor het samen optrekken met ons.

Vele stappen hebben we al gezet.

En de stichting blijft voortbestaan!

Stichting Anders Bekeken

contact@stichtingandersbekeken.nl

Het bestuur van Stichting Anders Bekeken bestaat uit:

Séverine Kas (voorzitter)

Sofie Mangnus (penningmeester)

Ignace Suy (secretaris)

Gegevens:

KVK registratienummer 63874075.

Bankrekeningnummer NL86 TRIO 0390 9748 38 tnv Stichting Anders Bekeken.

RSIN nummer 855436177.

Stichting Anders Bekeken is een non-profit organisatie en ANBI geregistreerd.

